

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Exercitia S. P. Ignatii Via Ad Salutem Et Perfectionem
Propriam & alienam, Tuta & perpetuo tenenda**

Ignacio <de Loyola>

Hildesii, 1713

VD18 13664689

Meditatio prima De Tribus Hominum Classibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60348](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60348)

nem de tribus hominum Classibus; quæ parabola est, explicans; partim quomodo quidam sese malè habeant circa res decernendas, & exequendas salutis necessarias; partim quomodo circa easdem rectiùs habere nos debeamus.

Meditatio prima

DE TRIBUS HOMINUM CLASSIBUS.

Oratio preparatoria pro more.

Prælium primum. Fiat propositis vice historia tribus hominum classibus; quarum unaquæque decem millia ducatorum alio quàm divini cultûs, & amoris studio sibi paraverit: nunc autem placatum habere Deum & salva fieri exoptet, sublato utcunque noxio affectu rei partæ, utpote salutis impedimento.

Secundum. Est loci cujusdam imaginaria constructio, in quo videam meipsum coram Deo, Sanctisque omnibus cum desiderio astantem, atque perseverantem, quoniam pacto, ipsi Deo placere queam potissimum.

Tertium est optata rei petitio, nimirum gratiæ, per quam id eligam, quod & Deo acceptissimum & mihi saluberrimum futurum sit.

Intellectus.

Voluntas.

Punctum primum.

Memoria proponit primam classem hominum; quæ optat quidem acquisita rei exuere affectum, ut conciliari Deo possit; sed media debitaque adminicula, usque

(a) Horror, contemptus, & abominatio istiusmo-

ad

Intellectus.

ad horam mortis toto vitæ tempore non admovet.

Intellectus considerat; quàm hæc classis malè agat & perniciosè; idque ex luminibus præcedentium meditationum: quàm malè pro nostri finis ultimi necessitate summa & unica (Die prima Med. 1. 2. 3.) pro rerum creatarum vilitate & nihilo d. 2. Med. 2. 3. pro peccatis tum expiandis, tum cavendis d. 3. pro sua morte, judicio, æternitate: pro Christi amore, meritis & exemplo d. 5. (a)

Præterea considerat, quæ sint hujus noxiæ remoræ radices & causæ? sunt, nimis exigua æstimatio & amor Dei, & finis, est nimis amor proprius, amor bonorum, timor malorum temporalium: & aliquando nimis respectus hominum præ Deo. Vide d. 2. in fine Confid. Considerat porro, quod idem valeat in omni negotio salutis & perfectionis &c.

Concl. pract. Certò cavendum.

Reflexio instituitur, annon tu sis homo ille, atque ex ea classe,

Voluntas.

di ex motivo præsentis V. g. amore finis &c. amore Christi &c.

(b) *Magna confusio & dolor ex allatis motivis.*

Propositum contrarium pro contrarii magna turpitudine, periculo, detrimento.

Intellectus.

dum aut de amplectendo vitæ
statu, aut statûs perfectione agi-
tur &c. (b)

Punctum secundum.

Secunda itidem affectum malè or-
dinatum auferre cupit: sed rem
interim mordicus tenere, ac Deum
potius trahere ad votum proprium,
quàm relicto impedimento per con-
ducibiliorem statû ad illum tendere.

Hoc frequenter contingit, dum
à re eligenda & meliore abhor-
rentes, rei alicujus vanæ amore
nimio detenti, affectum tamen
rei nos exuere, nobis fingimus,
ac rationes conquirimus & eò
trahimus, ut id quod nos volum⁹
voluntatem Dei faciamus. Inte-
rim nec rem perniciosam, nec
ejus effectum unquam depona-
mus. Quàm malè &c. uti supra
p. 1. (a) Concl. Reflexio (b)

Punctum tertium.

Tertia postremò, affectum insincerum volens abjicere,
rem ipsam vel tollere, vel tenere aequè parata est, pro-
ut ad Divinum cultum commodius fore, vel ex Divi-
no instinctu, vel ex rationis dictamine animadverterit:
ac interim... illud tantum versat & inquirat, nec aliam
admittit relinquenda aut retinenda rei causam, præter
rationem

Voluntas.

(e) Gratiar
Deo pro isto lu-
mine.

Propositum cer-
tum.

Colloquium
eriplex, sicut in me-
ditatione de duo-
bus vexillis ad B.
V. Christum, Pa-
trem.

rationem ac desiderium Divina gloria ut quàm maxima sit.

Intellectus considerat, sicut p. 1. ex iisdem fontibus, sic rectè agi. *Conclusio. Reflexio.*

NB. Hic modus seipsum exstimulandi ad sinceram & citam executionem rei melioris, adhiberi breviter potest in omni meditatione dum decernitur aliquod propositum, ut illud efficax & velox sit.

DE GRADIBUS HUMILITATIS.

Hanc materiam præmittit S. P. ante electionem faciendam, vultque ut eam *per diem totum revolvamus* & colloquia addenda crebro agitemus; hac scilicet de causa; *ut ad capeffendam germanam Christi Doctrinam affectum nostrum disponamus*, debet itaq; legi meditatè & bene expendi.

Observandum verò, quod hi tres gradus humilitatis sint omnium dictorum & dicendorum, ac exercitiorum S. P. atque etiam perfectionis nostræ brevis quædam epitome.

Primus humilitatis modus hic est, *ad salutem necessarius, ut me penitus subdam Divina legi observanda: utque ne mundi quidem totius oblato mihi Dominio vel extremo vitæ discrimine objecto, transgrediar ex deliberato mandatum ultum Divinum aut humanum, quod quidem peccati mortalis vinculo nos obliget.* Motiva hujus gradûs habentur in Med. 1. 2. die 1. 2. item in Med. de peccatis item d. 4. &c. *Reflexio & Examen.*

Secundus majoris est perfectionis; *ut fixo ani-*

mo ad divitias paupertatem, honorem, ignominiam, breviter vitam ac longitudinem, æquè sim propensus, ubi equalis est Divina laudis & salutis mea occasio, utq; nulla vel humana quantacunque felicitatis vel propriae mortis conditione proposita adducar unquam, ut culpam licet venialem tantum decernam admittere.

Hic gradus habet duas partes, quarum postrema potest ordine considerationis poni prima; scilicet ut nullo proposito commodo vel incommodo culpam venialem admittam. Magnus sanè profectus. Motiva petenda ex præcedentibus & sequentibus Medit. Major est perfectio (quæ est hujus gradus pars prima) si ad omnia bona seu adversa æquè sit propensus animus, ita tamen, si in utrisque appareat equalis occasio Divinae laudis & meae salutis; Qui hoc animo est, magis erit propensus ad eligenda adversa, ubi hæc fuerit melior occasio Divinae laudis & meae salutis, ex Medit. die 1. & 2. Reflexio &c.

NB. Ponitur hoc tamen in gradu secundo humilitatis primo loco; sensus enim hic esse potest: quod secundus modus perfectionis sit; ut sim propensus in adversa quævis eligenda, modò sit ad laudem Dei & salutem meam: atque ideo multum absim, ut alicujus adversi timore aut boni spe, discedam à Dei laude & committam peccatum veniale.

Tertius est modus humilitatis absolutissimæ, ut priores duos jam adeptus, etiamsi nullo superaddito laus Dei par foret, ad majorem tamen imitationem Christi, eligam potius cum eo paupere, spreto, & illuso pauperiem, contem-

contemptum & insipientia titulum amplecti, quàm opes, honores, & sapientia estimationem.

Motiva ad hunc gradum, ut felicitatem maximam, nihil mali in eo ponas, esse possunt *primò*: Magnus amor Christi, magnùmque desiderium quàm maximè illi & Deo placendi, & quàm proximè imitandi; Item rationes ex Med. de regno Christi. *Secundo*: Eadem motiva, quæ Christum impulerunt, ut hâc viâ præiret: scilicet cum esset homo, voluit perfectissimè ea arripere, quæ erant ad finem hominis; voluitque summum genus obsequii demissi Deo præstare. Gloriosius Deo est; quod magis arduum ipsi exhibetur, d. 1. Conf. d. 1 Med. 1. 2. 3. Cum etiam assumplisset naturam humanam, & vicem hominis peccatoris; voluit pro infinito delicto, infinito genere supplicii satisfacere d. 3. Accessit summus amor Dei, cui summa omnia impendere voluit summo suo incommodo, seposito omni amore proprio. de hoc inferius. *Reflexio* quousque ego in hilce profecerim. *Colloquium* triplex ad B. V. Christum, Patrem, uti in Med. de duobus vexillis. Hæc enim cum magna perfectio & magnum beneficium sit, monet S. P. ut *suppliciter poscamus... nec non colloquia ista crebrò agitemus.*

Meditatio secunda

DE TENTATIONE CHRISTI.

Luc. 4. Matth. 4.

Modus meditandi idem est, qui die quinta:

Med. 2. de Nativit.

Primò: